

99xVestegnen. Projektberetning

(afsluttet 29. august 2017)

Slutmål

Projektets slutmål var en særudstilling på Kroppedal Museum. Udstillingen 99xVSTGN åbnede på Kroppedal Museum den 30. marts 2017. Der var ca. 150 gæster til åbningen, der var annonceret i diverse medier. Samme dag åbnede det mobile website 99xVSTGN.dk, der er en væsentlig del af udstillingen. Websitet består af tekst, korte introduktionsvideoer og kontekstbilleder.

Pr. 31. juli 2017 har udstillingen haft 3523 besøgende, hvilket er en forøgelse på næsten 50 pct. af museet besøgstal fra samme periode sidste år. Modtagelsen af udstillingen er meget positiv.

Delelementer i processen og deres opfyldelse

Processen tog afsæt i 4 dogmer eller greb: Co-creation, mangfoldighed, tilgængelighed og poesi, derudover ønskede museet at involvere ca. 100 brugere i processen (1/4 fra minoritetsgrupper, 1/4 er "venner" af museet (frivillige etc.) og de resterende fra institutioner i lokalområdet).

Mangfoldighed: Projektets fokus var i høj grad at inddrage borgere fra nærområdet med minoritetsbaggrund. Vi skabte derfor et delprojekt, hvor en museumsinspektør og en arkivleder indsamlede erindringer og genstande fra ca. 20 borgere med indvandrer- eller flygtningebaggrund, hovedsageligt bosiddende i Høje-Taastrup Kommune. 9 af borgernes genstande er nu i udstillingen og fortæller hver en flig af indvandringens kulturhistorie på Vestegnen.

Dokumentations- og indsamlingsprojektet fortsætter i 2017, og vil bl.a. blive udfoldet omkring et besøg af Peter og Solvognen i Taastrupgaard i august 2017.

Udover at berige udstillingen med genstande og viden, har delprojektet altså også skabt nye netværker. Både til subkulturer i indvandrer miljøet, men også til bl.a. områdefornyelsesprojekter.

Co-creation: Udgangspunktet var at halvdelen af genstandene skulle være fra museum og arkiv og den anden halvdel fra borgere. Det var et ambitiøst mål, og blev ikke helt opfyldt. Men ca. 40 genstande er kurateret i samarbejde med borgere, foreninger og institutioner i nærområdet. Og igen er resultatet positivt. Denne tilgang har givet en stor gruppe mennesker ejerskab til udstillingen, og vi har etableret nogle nye relationer. Ideen lever videre i, hvad vi har kaldt "Montre 99", der løbende vil udstille borgergenstande. Vi regner med at udskifte 1 gang mdl., og har modtaget ting med gode vestegnshistorier allerede.

Tilgængelighed: Den digitale tvilling til den fysiske udstilling, som kan tilgås fra den besøgendes egen mobil eller fra opstillede tablets i udstillingen. For hver genstand er der en kort video på ca. 90 sekunder, hvor en fagperson eller en borger (enkelte er youtubeklip) fortæller om genstanden. Disse videoer var oprindeligt ikke en del af budgettet, men vi fandt penge forskellige steder til at finansiere denne del, da vi anså den for væsentlig. Her skal det også siges, at vores fokus på at producere videoer gjorde, at vi opgav samarbejde med lokale institutioner i processen. Men samarbejdet med alle 3 kl. i Albertslund Kommune er ikke opgivet. De kommer i 2017 igennem et forløb med fokus på Historier om Danmark og den lokalhistoriske vinkel.

Poesi: Den oprindelige ide var at lade den lokalt bosiddende forfatter Harald Voetmann arbejde med udstillingens tekstunivers. Men vi fandt i fællesskab hurtigt ud af, at det ville være mere interessant, at lade ham arbejde med udstillingens 99 genstande i et litterært perspektiv. Det er nu blevet til et udstillingskatalog. *Tingtale – et katalog til 99 genstande i udstillingen 99xVSTGN*. Det udkommer d. 19. maj og kommer til at koste 99 kr. I skrivende stund er vi i gang med at undersøge

distributionsmulighederne lokalt. Bogen bliver eksklusivt kun solgt på Vestegnen (og på museet selvfølgelig).

Kort om budget og regnskab

Nordea-fonden gennem SLKS bevilligede 419.000 kr. til projektet.

De ansøgte midler fordelte sig i 5 grupper, og midlerne er anvendt som ansøgt.

Frikøb af museumsinspektører til kuratering, projektledelse og outreachprojektet:	102.000 kr.
Frikøb af interne og eksterne fagligheder; arkitekt, snedker, grafiker, museumstekniker og videofotograf	157.000 kr.
Honorar til forfatter Harald Voetmann	40.000 kr.
Honorar til udvikling af mobilt website	100.000 kr.
PR og events (Peter og Solvognen)	20.000 kr.
I alt	419.000 kr.

Bilag 1: Museumsinspektør Mette Tapdrup Mortensens tale ved åbningen af 99xVSTGN den 31. marts 2017.

Talen er vedhæftet fordi den fint opsummerer, hvad museet har lært og tager med sig videre fra arbejdet med udstillingen.

Tale – åbning af 99xVSTGN d. 31. marts 2017

Mette Tapdrup Mortensen

99 genstande. Er det egentlig meget eller lidt? I de seneste dage, hvor vi har givet den gas for at alting kunne være fint til I skulle komme, har det føltes som mange. For når man tager fat i en genstand og begynder at undersøge den, så vælter det frem med historier.

99 genstande. Hvis man bruger bare 1 minut på hver, og også kigger i butikken, er der gået to timer. 99 genstande er altså underholdning nok til hele 2017, og I er velkomne så tit I har lyst. Men I kan faktisk også besøge udstillingen altid og alle vegne, hvis I har jeres telefon med. For 99xvestegnen består af meget mere end de fysiske genstande i udstillingen. Der er også et onlineunivers (VIS FOLDER☺) 99xvstgn.dk. Her ligger alle genstandene, korte videoer om dem, enten med os fra museet eller med de borgere og andre interessenter, der har været med til at kuratere. Og I løbet af året kommer der en lang række aktiviteter, der knytter sig til udstillingen. Så hold øje med os på facebook, instragram, twitter og hvor vi nu ellers er til stede.

De af jer, der har prøvet at lave digital formidling ved, at det kan drille. Og 99xVSTGN.dk er i dag ramt af noget så menneskeligt som en ekstern udvikler, der på 3. dag er hjemme med sygt barn. Siden virker og I skal besøge den, men der er lidt at komme efter hist og pist. Vi får styr på det mandag.

Den udstilling vi åbner i dag er et eksperiment. Den består af 99 genstande i et rum. Der er ingen kronologi, ingen lange tekster eller teksthierarki. Ingen temaer eller kuraterede sammenhænge. Udstillingen er skabt med en tro på, at vores gæster selv kan og har lyst til at finde vej gennem fortiden. Fordi det at finde vej i fortiden ikke behøver at handle om at forstå et tema eller en bestemt kronologi. Vi tænker udstillingen som et møde. Et møde mellem et levende menneske og en ting på et museum. En ting, der har haft en relation til en eller flere mennesker. En ting, der bærer på mange historier. Museet og de mange interessenter, der har bidraget til udstillingen, har fortalt nogle af historierne. Andre historier får vi aldrig ud af genstandene, og det overlader heldigvis en masse til vores fantasi.

For genstande kan pirre vores nysgerrighed, ægge vores fantasi, vække indignation og begejstring. De kan fremkalde dufte, lugte, lyde og følelser, der måske har været hengemt et fjernt sted i erindringens kringelkroge.

Mødet mellem genstand og gæst skal være drevet af en lyst til at udforske, det der drager den enkelte.

Som statsanerkendt museum hviler Kroppedal på fem søjler; indsamling, registrering, konservering, forskning og formidling. Men tingene kommer ikke altid i den rækkefølge. Vi har lavet en væsentlig kulturhistorisk udstilling om det lokalområde som udgør museets arbejdsmark. Et lokalområde som vi helt fysisk skraber lag af, graver i, taler med, lytter til, gransker, fotograferer, videodokumenterer, udstiller, gemmer og forhåbentlig også både rusker i, provokerer og indbyder til dialog med. Vi har i processen med at skabe 99xVestegnen fået nye venner og er atter engang blevet rørte over, hvordan vores lokale borgere og samarbejdspartnere slår deres døre op og inviterer indenfor, låner os klenodier og finder sig i vores mærkværdige interesser for deres suppeøser, murerværktøj og familiehistorier.

Vi har som institution lært rigtigt meget af processen med at skabe denne udstilling, og jeg vil pege på 3 erfaringer vi tager med os videre i vores arbejde i de kommende år:

1. Vi kan som kulturinstitution gøre en forskel i folks liv. Det at blive taget alvorligt, at blive hørt, at blive sat ind i en større kontekst, at blive løftet frem i al sin almindelighed som én, der har noget at bidrage. Det har en stor værdi. De relationer, der er skabt igennem vores indsamling af borgergenstande er meget dyrebare for os. Men de skal også plejes. Det er et relationsarbejde, der vil fortsætte fremover.

2. Vigtigheden af en dialogbaseret indsamlingsstrategi. Det lyder måske lidt langhåret, men essensen er, at vi, såvel som andre indsamlede museer, har stor ærefrygt overfor at indsamle den nyeste tid. Det kan være svært at se, hvad der er vigtigt, når man står midt i det. Derfor kommer vi til at arbejde mere med at lade aktiv indsamling af museums-genstande foregå i dialog med vores brugere – og gerne på sociale medier og andre onlineplatforme. Hvis genstande fremkalder stærke følelser i samtiden, er det nok fordi, de har en vis kraft, der også vil kommunikere til de generationer, der kommer efter os.

3. En åben og søgende udstilling som denne giver os mange nye ideer til sammenknytning af forskning, formidling og indsamling. Pludselig træder det tydeligt frem, hvordan den 4000 år gamle segl, høstredskaberne fra slutningen af 1800-tallet, elhesten der kørte hos coop indtil 2005, og hvis sidste ordrekørsel i øvrigt var vine til Lellinge Brugs, og så indkøbskurven fra 2014. Hvordan de genstande spiller sammen. Nemlig ved at fortælle os historier om dyrkning og distribution af fødevarer igennem årtusinder. Forbindelser man simpelthen ikke ser på samme måde, når genstandene er numre i et registreringssystem, eller er pakket ned i kasser på magasiner.

Ligeledes er vi blevet skærpet i vores fokus på, hvordan vi som kulturinstitution kan styrke vores engagement i aktuelle debatter om, hvordan vi skal leve vores liv nu og i fremtiden. F.eks. hørte jeg forleden morgen i radioen om danske arkitekter, der er i gang med at designe en off-grid landsby i Holland. Altså en landsby, som imødekommer det moderne menneskes lyst til og behov for at koble sig fra hele det til tider hektiske system vi mennesker har fået konstrueret. Og hvis der er nogen, der ved noget om, hvordan man i fortiden levede afkoblet og selvforsynende, ja så er det museerne. Men vi ved også en masse om, hvordan netop ønsket om at være koblet sammen økonomisk, socialt og kulturelt har været drivende kræfter for innovation og teknologisk udvikling gennem hele menneskets historie. Derfor skal vi være med i sådanne diskussioner. Nuancere dem ved at give dem en historisk kontekst. På den måde forbliver vi som museum relevante.

Så er det blevet tid til nogle takker. Først og fremmest tak til det helt utrolige dygtige udstillingsteam her på Kroppedal. Tænk sig at have så mange talenter i samme hus. Det har været fantastisk at være en del af. Jeg får helt sikkert post-udstillingsopbygnings-blues i næste uge. De få ting vi ikke kan selv må vi søge hjælp til. En stor tak til Nanna Nielsen fra Kanvasfilm for at lave størstedelen af vores videoer, som nu har en kvalitet, der gør dem til en helt central del af udstillingens univers.

Af hjertet tak til de borgere, foreninger og institutioner, der har bidraget med genstande, viden og hjælp. Jeres store engagement og opbakning er enormt værdsat.

Tak til Nordea-fonden for at støtte op om processen med at tage vores museer nye steder hen – i retningen mod mere inklusive, socialt orienterede institutioner. Det er ikke altid nemt, men når det lykkedes er det alt besværet værd.

Tak til de utrættelige mennesker på Historier om Danmark sekretariatet. Det bevæger sig sgu når vi går. Ikke nødvendigvis i takt og på samme tid. Men med samme formål, nemlig at få alle til at elske historien i al dens mangfoldighed.

Tak til forfatteren Harald Voetmann, der tog vores helt skøre ide om at forfatte et skønlitterært katalog op – og nu har færdiggjort et forrygende frit fabulerende værk, der bevæger sig på kryds og tværs af tid og sted. Det udkommer den 5. maj, hvor vi holder endnu en lille fest.

Tak også til alle jer der er kommet for at feste med os på denne smukke dag. Mange af jer har måske været til en udstillingsåbning før og ved, at det er trangt og masende og helt utopisk faktisk at se udstillingen. Så jeg håber, at I alle lige her på stedet vil love mig at komme igen – og tage mindst 2 med, der ikke er her i dag.

Og hvis noget ikke helt fungerer som det skulle, så tag det med et smil og en skål.

Nu vil jeg overlade ordet til borgmester i Høje-Taastrup Kommune Michael Ziegler, der officielt vil åbne udstillingen. Rigtig god dag.